

Komentář k evangeliu: “Učiníme si u něho příbytek”

Evangelium 6. neděle velikonoční (Cyklus C) a komentář k evangeliu. »Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek«. Trojice se zamilovala do každého z nás. Jak na takovou lásku odpovědět? Svatý Augustin nám dává radu: „Miluj ho a on se ti přiblíží; miluj ho a on bude přebývat v tobě.“

24.05.2025

Evangelium (Jan 14, 23-29)

Ježíš řekl svým učedníkům:

„Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a učiníme si u něho příbytek. Kdo mě nemiluje, nezachovává moje slova. A (přece) slovo, které slyšíte, není moje, ale mého Otce, který mě poslal. To jsem k vám mluvil, dokud ještě zůstávám u vás. Ale Přímluvce, Duch Svatý, kterého Otec pošle ve jménu mém, ten vás naučí všemu a připomene vám všechno ostatní, co jsem vám řekl já.

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne ten, který dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí. Slyšeli jste, že

jsem vám řekl: `Odcházím' a `(zase) k vám přijdu.' Kdybyste mě milovali, radovali byste se, že jdu k Otci, neboť Otec je větší než já. Řekl jsem vám to už teď, dříve než se to stane, abyste uvěřili, až se to stane.“

Komentář

V intimní atmosféře poslední večeře Ježíš předal svým učedníkům několik poučení, která měla charakter rozloučení a posledního vůle, mezi nimi ta, o kterých je řeč v tomto evangeliu šesté neděle velikonoční.

Ježíš nejprve odkazuje na hluboké tajemství Boží přítomnosti v duši. Ve Starém zákoně se Pán postupně zjevoval izraelskému lidu a slíbil, že bude vždy s ním. Tato přítomnost byla symbolizována zvláště ve *Svatyni svatých*, nejposvátnějším místě jeruzalémského chrámu. Nyní Ježíš ohlašuje novou formu přítomnosti v každém člověku, pokud miluje a dodržuje jeho slova,

takže se stává chrámem, v němž Bůh přebývá, jak připomínal svatý Pavel prvním křesťanům: „Vy jste přece chrám živého Boha! Bůh totiž řekl: Budu přebývat a chodit mezi nimi, budu jejich Bohem a oni budou mým lidem“ (2 Kor 6, 16).

Tato Boží přítomnost v duši vždy fascinovala svaté, kteří se cítili povinni odpovědět na velkou Boží lásku k jeho stvoření. Svatý Josemaría vysvětluje: „Trojice se zcela sklání v lásce k člověku, který je povznesený na rovinu milosti, stvořený podle *jejího obrazu a podoby*; vysvobodila člověka z hříchu [...] a touží po tom, aby přebývala v naší duši“[1]. Jsme si obvykle vědomi této hluboké pravdy, této Boží přítomnosti v naší omilostněné duši? Dokážeme každý den odpovídat vděčností, skutky lásky a úcty? Svatý Augustin doporučoval: „Ve skutečnosti Bůh není daleko. To ty ho držíš daleko. Miluj ho a on se ti

přiblíží; miluj ho a on bude přebývat v tobě. Pán je blízko. Nebojte se ničeho”[2].

Boží přítomnost v duši nelze oddělit od účinného působení Ducha Svatého. Proto zde Ježíš odkazuje na Ducha Svatého a nazývá ho *Paraklétem*. Tento řecký výraz doslovně znamená ten, kdo kráčí souběžně, zatímco mluví, radí a upozorňuje. Lze jej tedy přeložit jako „obhájce“ a „utěšitel“. Obhájce, protože se přimlouvá u Boží spravedlnosti, aby nám byly odpuštěny naše hříchy díky Ježíšovu utrpení; a také „utěšitel“, protože svými podněty zmírňuje naše utrpení. V souvislosti s tímto úryvkem vysvětlují církevní otcové, že právě fyzická nepřítomnost Ježíše před našima očima umožňuje účinné působení jeho Ducha v našich srdcích. Tam nám Paraklét „připomene“ Ježíšova slova, jak sám oznámil svým učedníkům, a zároveň

nás bude nabádat, abychom je milovali a dodržovali, „protože Duch pravdy bude neviditelně vnukat rozumu Boží moudrost“[3].

Když se opravdu snažíme pokorně následovat rady Ducha Svatého, naše duše se naplňuje pokojem a radostí, což jsou jistá znamení Boží přítomnosti, i uprostřed obtíží. Proto Ježíš hovořil také o prvotním ovoci, které získal svým utrpením a které nám dal po svém vzkříšení: o pokoji. Ne pokoj, který nabízí svět, pohodlný život, ale Kristův pokoj, plod kříže a zápasu. Proto svatý Josemaría říká: „Kolik nepříjemností zmizí, když se vnitřně postavíme před svého Boha, který nikdy neopouští. Znovu je tady v různých odstínech Ježíšova láska k učedníkům, k nemocným, ochrnutým, a on se ptá: Co ti schází? A my odpovídáme: Schází mi ... A hned přichází světlo nebo alespoň smíření a pokoj.“[4]. Kéž bychom vždy dokázali čerpat z této Boží

přítomnosti v duši jako ze zdroje živé vody, kde můžeme uhasit veškerou žízeň, jako ze zdroje, kde můžeme neustále obnovovat radost a pokoj, které máme šířit všude kolem sebe.

Pablo M. Edo

[1] Svatý Josemaría, *Jít s Kristem*, n. 84.

[2] Svatý Augustin, *Sermo XXI*.

[3] Didymus, *De Spiritu Sancto*, in *Catena aurea*.

[4] Svatý Josemaría, *Boží přátelé*, n. 249.

Pablo M. Edo

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/
komentar-k-evangeliu-ucinime-si-uh-
neho-pribytek/](https://opusdei.org/cs-cz/article/komentar-k-evangeliu-ucinime-si-uhneho-pribytek/) (03.04.2026)